

Dosarul nr. Ira-187/2022

1-20089445-01-Ira-08022022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

judcători – Cobzac Elena, Catan Liliana, Țurcan Anatolie, Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului și de către inculpatul Grosu Dorin, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Grosu Dorin XXXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 29.07.2020 - 27.11.2020;
2. Instanța de apel: 22.12.2020 - 26.10.2021;
3. Instanța de recurs ordinar: 08.02.2022 - 17.05.2022.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2020, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, Grosu Dorin a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(4) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Grosu Dorin în bugetul de stat cheltuielile judiciare pentru efectuarea testării alcoolscopice în cuantum de 30,19 lei.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut că, Grosu Dorin, prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2020, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport la data de 28 iunie 2020, aproximativ la ora 06:00 min., conștientizând că a consumat alcool și respectiv se afla în stare de ebrietate

alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, a urcat la volanul automobilului de model „BMW” cu n/î XXXXX și în timp ce se deplasa prin mun. Chișinău, la intersecția str. Calea Ieșilor cu str. Ghidighici, a fost stopat de către colaboratorii Inspectoratului Național de Securitate Publică, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării alcoolscopice cu alcotestul „Drager”, stabilindu-se concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,86 mg/l, ceea ce conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, acțiunile inculpatului Grosu Dorin au fost încadrate de către instanța de judecată în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel, avocatul Pavalatii Alexandru, în numele inculpatului Grosu Dorin, fără a contesta vinovăția inculpatului Grosu Dorin în comiterea infracțiunii imputate, a solicitat admiterea apelului și casarea parțială a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2020, în partea stabilirii pedepsei cât și a cheltuielilor de judecată și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie suspendată executarea pedepsei potrivit art. 90 Cod penal în limitele minime prevăzute de lege cu respingerea cheltuielilor pentru testarea alcoolscopică în mărime de 30,19 (treizeci întregi și nouăsprezece) lei.

În motivarea cererii de apel, a invocat că, prezenta cauză a fost examinată potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Grosu Dorin nu are antecedente penale, la evidența medicului psihiatru nu se află, circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatului este recunoașterea vinovăției, însă instanța de fond i-a aplicat lui Grosu Dorin cea mai aspră pedeapsă și nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal.

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța nu a motivat este sau nu posibilă corijarea și reeducarea lui Grosu Dorin fără izolarea de societate, prin aplicarea dispozițiilor art. 90 Cod penal, adică, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii.

În asemenea împrejurări, a concluzionat că în privința lui Grosu Dorin s-a aplicat o pedeapsă care incorect a fost individualizată, nefiind echitabilă, prin ce s-a comis o eroare de drept, care poate fi, și urmează a fi corectată de către instanța de apel.

Cât privește solicitarea acuzării, admisă de instanță în partea cheltuielilor judecătorești din contul inculpatului, instanța urma să ateste că prevederile art.227 din Codul de procedură penală, reglementează care anume cheltuieli sunt incluse în

categoria cheltuielilor judiciare, în această listă nefiind însă incluse cheltuielile suportate pentru efectuarea testării alcoolscoapice.

3.1. La data de 24.09.2021 inculpatul Grosu Dorin a depus apel suplimentar, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27.11.2020, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Grosu Dorin să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cererii de apel a invocat că, cu sentința din 27.11.2020 nu este de acord, considerând-o pasibilă de casare, or, norma art. 264¹ alin. (4) Cod penal incriminează acțiunile prevăzute la alin. (1)-(3), săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Sub aspectul dat, în sentința atacată s-a menționat că, inculpatul Grosu Dorin a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12.06.2020, însă, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12.06.2020 a devenit definitivă la data de 29.06.2020.

Prin urmare, la data de 28.06.2020 inculpatul Grosu Dorin nu era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, prin urmare instanța de judecată incorect a calificat fapta inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, deoarece în speță fapta inculpatului se încadrează în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021, au fost respinse, ca nefondate, apelul avocatului Pavalatii Alexandru, în numele inculpatului Grosu Dorin și apelul suplimentar al inculpatului Grosu Dorin, și a fost menținută fără modificări sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 27 noiembrie 2020.

4.1. În motivarea soluției date, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpatului Grosu Dorin, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Grosu Dorin, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că,

instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Analizând în ansamblu probele cauzei penale date prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, au permis instanței de apel de a concluziona despre existența în acțiunile inculpatului Grosu Dorin a indicilor infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care este privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Instanța de apel a respins argumentele expuse în cererea de apel suplimentară precum că, la momentul comiterii infracțiunii nu era intrată în vigoare sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12.06.2020, prin urmare în prezenta sentință inculpatul Grosu Dorin urma a fi recunoscut vinovat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, or, chiar inculpatul în ședința de judecată a invocat că, din data de 12.06.2020 nu mai deține permisul de conducere, ceea ce denotă că, instanța de fond corect i-a calificat acțiunile inculpatului Grosu Dorin în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal și legal i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Mai mult ca atât, chiar inculpatul Dorin Grosu a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, în baza probelor anexate la faza urmăririi penale, fără a solicita anexarea altor probe, recunoscând vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, astfel, nu se atestă vreo eroare de drept care ar influența soluția instanței de fond în partea laturii penale.

Instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul Grosu Dorin a săvârșit anume infracțiunea imputată, astfel, în instanța de apel probe noi nu au fost prezentate, dar s-a solicitat o nouă apreciere a celor cercetate de către instanța de fond pentru individualizarea pedepsei.

Instanța de apel a considerat că, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Grosu Dorin sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală și anume că, inculpatul Grosu Dorin a recunoscut vinovăția în cadrul urmăririi penale și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală (f. d. 86), inculpatul anterior a fost judecat pentru infracțiune similară, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, însă, a comis o nouă infracțiune identică, deși, i-a fost anulat dreptul de a conduce mijloace de transport.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că inculpatul Grosu Dorin nu și-a schimbat atitudinea față de normele ocrotite de lege, a comis o altă faptă de același gen, prin ce s-a format convingerea că pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, solicitată în cererea de apel suplimentară nu va atinge scopul pedepsei penale prevăzut în art. 61 Cod penal.

De rând cu cele menționate, instanța de apel a respins argumentele avocatului Pavalatii Alexandru în numele inculpatului Grosu Dorin, cu privire la asprimea pedepsei, or, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța inferioară, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel declară recursuri ordinare:

5.1. avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs avocatul indică următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- argumentul precum că „*inculpatul din data de 12.06.2020 nu mai deține permisul de conducere, ceea ce denotă că, instanța de fond corect i-a calificat acțiunile inculpatului Grosu Dorin în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal și legal i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis*” vine în contradicție cu situația de fapt cât și cu probele cercetate în instanța de apel și anume: procesul-verbal de examinare, acțiunea procesuală efectuată la 07 iulie 2020, în cadrul căreia obiectul supus examinării îl constituie permisul de conducere cu nr. 175402968 de tip nou eliberat la 03 martie 2017 pe numele cet. Grosu Dorin, (f.d.27). De aici rezultă că la data comiterii infracțiunii adică 28.06.2020 Grosu Dorin deținea asupra sa permis de conducere, iar sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12.06.2020 a devenit definitivă și executorie la data de 30.06.2020 și acțiunile sale urmau să fie calificate potrivit art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

5.2. inculpatul Grosu Dorin, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești inferioare, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care acesta să fie recunoscut vinovat de comiterea

infrațiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cererii de recurs inculpatul indică următoarele:

- în sentința atacată s-a menționat că, inculpatul Grosu Dorin a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12.06.2020, însă, sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 12.06.2020 a devenit definitivă la data de 29.06.2020. Prin urmare, la data de 28.06.2020 inculpatul Grosu Dorin nu era privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, astfel instanța de judecată incorect a calificat fapta inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, deoarece în speță fapta inculpatului se încadrează în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal;

- inculpatul menționează că are un copil minor cu vârsta de 1,7 ani la întreținere, și este unicul care întreține familia, muncind peste hotarele Republicii Moldova, permisul de conducere era unica lui sursă de venit, și-a recunoscut vina, cu angajații poliției la fața locului s-a comportat decent.

6. Pe marginea recursurilor declarate, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale. Procurorul menționează că alegațiile recurenților sunt contrare circumstanțelor de fapt și de drept, legii procesual penale în vigoare și practicii Curții Supreme de Justiție, stabilite prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 13 din 16 decembrie 2013, din care motiv nu pot fi apreciate altfel, decât ca inadmisibile.

7. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

După cum rezultă din conținutul recursurilor declarate acestea se întemeiază pe temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când pct.6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, or instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când pct.12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La caz se constată, că instanța de apel nu a verificat în conformitate cu prevederile art.402 Cod de procedură penală, dacă apelul suplimentar al inculpatului Grosu Dorin este declarat în termen sau nu, nici nu s-a expus asupra posibilității repunerii acestuia în termen, la pct.8 din decizie instanța doar descrie conținutul acestuia. Or, apelul suplimentar al inculpatului a fost depus la data de 27 septembrie 2021, peste un an după examinarea cauzei în prima instanță. Totodată, instanța de recurs reține, că la caz lipsește recursul procurorului, astfel acest aspect, nu poate fi examinat la rejudecarea cauzei în apel, pentru a exclude înrăutățirea situației inculpatului.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării, iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată.

În acest context instanța de recurs menționează, că conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost săvârșită de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art.101 și art.364/1 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal sau administrativ au fost corect aplicate, hotărârea adoptată urmând să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Instanța de recurs constată, că în speță instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale expuse supra și practica judiciară constantă cu privire la motivarea hotărârilor judecătorești.

Așadar, în primul rând, instanța de recurs ordinar ține să menționeze, că potrivit rechizitoriului Grosu Dorin se învinuiește de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal, conform semnelor calificative: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Grosu Dorin în baza aceluiași articol art.264¹ alin.(4) Cod penal.

La rândul său, instanța de apel respingând apelul avocatului Pavalatii Alexandru în numele inculpatului și apelul suplimentar al inculpatului Grosu Dorin, a menținut sentința fără modificări.

Referitor la aceste aspecte, instanța de recurs menționează că din conținutul deciziei contestate se deduce faptul că instanța de apel și-a argumentat soluția contradictoriu, or inculpatul conform rechizitoriului este învinuit că *„acesta prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2020, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport la data de 28 iunie 2020, aproximativ la ora 06:00 min., conștientizând că a consumat alcool și respectiv se afla în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, a urcat la volanul automobilului de model „BMW” cu n/î XXXXX... ”*, însă instanța de apel motivează contradictoriu la pct. 25 din decizia sa că *„inculpatul în ședința de judecată a invocat că, din data de 12.06.2020 nu mai deține permisul de conducere, ceea ce denotă că instanța de fond corect i-a calificat acțiunile inculpatului Grosu Dorin în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal... ”*, fără a se referi la sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2020, din dispozitivul căreia rezultă, că aceasta a devenit definitivă la data de 29.06.2020, inculpatul fiind obligat să remită permisul de conducere, care i-a fost restituit la 13.02.2020, Agenției Servicii Publice în termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a sentinței (f.d.61).

Totodată, a fost lăsat fără răspuns argumentul avocatului precum că *„în situația în care instanța de apel va constata că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate a fost viciată din motivul că se constată că în cadrul urmăririi penale au fost încălcate grav normele imperative din Codul de procedură penală care în cadrul procedurii precedente au afectat hotărârea atacată, instanța de apel, la fel, conducându-se de prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, urmează să caseze sentința și să judece cauza după regulile generale prevăzute pentru prima instanță ”*, instanța de apel neexpunându-se asupra temeiniciei sau netemeiniciei acestui argument.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate, or, s-a stabilit, că adoptând soluția enunțată, instanța de apel, contrar prevederilor 414 Cod de procedură penală, nu și-a motivat soluția corespunzător, deci nu a examinat cauza obiectiv, sub toate aspectele și nu a adus motive pertinente pe care s-ar întemeia soluția.

Având în vedere dezideratele expuse, Colegiul penal lărgit atestă că deși apărarea în cererea de apel a evidențiat anumite aspecte care nu au fost pe deplin elucidate de către prima instanță, instanța de apel menținând sentința primei instanțe, a trecut cu vederea motivele invocate, lăsându-le fără soluționare, totodată preluând integral argumentele formulate de către prima instanță.

În acest context, Colegiul penal lărgit notează, că modalitatea de motivare a soluției instanțelor de fond cu privire la motivarea soluției este neclară și contradictorie, pe când potrivit prevederilor legislației procesuale și practicii judiciare, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Motivarea unei hotărâri trebuie să fie clară și precisă, să se refere la probele administrate în cauză și să fie în concordanță cu acestea, să răspundă în fapt și în drept la toate aspectele incidente în cauză, să conducă în mod logic și convingător la soluția din dispozitiv.

Hotărârea instanței trebuie să cuprindă, ca o garanție a caracterului echitabil al procedurii judiciare și al respectării dreptului la apărare al părților, motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile/apărările părților. Considerentele hotărârii, reprezentând explicitarea soluției din dispozitiv, sprijinul necesar al acestuia, fac corp comun cu dispozitivul și intră deopotrivă în autoritate de lucru judecat, raportat la părțile din dosar și obiectul cauzei. Obligatorietatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 6 alin. (1) CoEDO.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că în prezenta speță și-au găsit confirmare argumentele invocate în recursuri, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea remiterii cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlătore erorile

menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apeluri și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Pavalatii Alexandru în numele inculpatului și de către inculpatul Grosu Dorin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Grosu Dorin XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **30 iunie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Cobzac Elena

Catan Liliana

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie